

BİR MEKTUP NİYE KANAR

Bir mektup niye kanar
 Kelimeleri ve harfleri yalnızlaştırılmış bir mektup
 Eski sızıların mühürlemiş ağzıyla
 Kimsesiz bir ormanın sonsuz uğultusunda
 Bir değirmen gibi dönüp dururken hayat
 Bir mektup niye kanar
 Rüzgâra direnen bir gül gibi
 Kimsesiz bir bahçenin en güzel yerinde

Bir mektup niye kanar
 Söylenmemiş sözlerin ağırlığı altında ezilip
 Kuytuda saklanan yavru bir ceylan gibi
 Bir mektup niye kanar
 Mızraklanan atların son soluğunda tükenen can
 Elleri simsiyah bir maden işçisi gibi
 Sesine yankı arayan bir dalganın yalnız kıyılarında
 Babasız bir çocuğun yetim hıçkırıklarında
 Yürek değil, can değil
 Bir mektup niye kanar

O kadar çabuk terk etmeyin beni
 Birer birer uzaklaşmayın benden
 Trenlerin hızlıca geçip gitmesi gibi
 Ölüme koşan bir atlının dörtnala hızında
 Öyle çabuk terk etmeyin beni
 Hepiniz ayrılmayın eski bir sobanın başından
 Bir mektup niye kanar
 Sahibini hiç bulamamış bir mektup
 Yazılıp sessizce ölüme terk edilen bir mektup
 Ruhunu mermerlerin kapladığı bir kelimeyim ben
 O kadar çabuk terk etmeyin beni
 Gül değil ki ya da tarumar bir bahçede bülbül
 Bir mektup niye kanar..
 Sokaklar tıklım tıklım bu koca gürültüde
 Başını uzatsan toz ve telaş kokusu

Uzansan penceredeki küçük begonvile
Yaprakları hep kan ve hasret kokusu
Yüreğim bir oya gibi işliyor zamanın akrebinde
Satır satır kelime kelime hece hece
Bir mektup niye kanar
Bir köşeye itilmiş abdal gibi öylece
Bir Yusuf gibi acımasızca atılmış kuyuya
Bir Hüseyin gibi hançerlenmiş yüreğinden
Su kanamaz elbet inleyen satırların arasından
Savaş değil ki bu içimde diken diken türeyen
Bir mektup niye kanar

Öylece bekliyorum şimdi kırık bir ağaç gibi
Rayların geçip giden soğukluğunda
Öylece bekliyorum şimdi
Kırık zamanların onulmaz hatıralarında
Öylece bekliyorum şimdi
Kimsenin bilmediği hüzünlü şarkıların nağmelerinde
Nemli yerlerde sürünen karanlık böcekler gibi
Öylece bekliyorum işte
Akşam pencerede bekleyen yoksul çocuklar gibi
Bir mektup niye kanar
Dağılmış pazar yerlerinde aranan kesik eller gibi
Başağından savrulup düşen buğdaylar gibi
Solmuş eski fotoğrafların gramofon sessizliğinde
Bir mektup niye kanar

Yanlış yerde büyümedim ben
Yanlış kaynaktan içmedim suyum
Yanlış yaptım herkesin affettiği kadar
Yanlış çiçeklere dokunmadım hiçbir zaman
Zehirli mantarlar gibi ya da zehirli yılanlar
Geçmedim yanlış bir sokağın köşesinden
Bir mağarada buluyorum oysa kendimi aniden
Koyu küf ve ceset kokan bir mağarada
Kalplerin kendi kendini tamir ettiği ahir zamanda
Bir mağarada yanlış saatleri bekliyorum ben

Yanımda inleyen satırlarla kanayan mektup yanıkları
Gözlerim ateş gibi zehir gibi duman bir mağarada
Çığlıklar yükseliyor arada dağların ötesinden
Ağıt ve kurşun sesleri bazen
Bir mektup niye kanar
Umudun en güzel yerinden
Bir ceylanın kalbinden
Yazmasına kan bulaşmış bir Filistin gelininden

Tutsak topraklar gibi yaşıyorum şimdi ben
Gizli gizli yazdığım satırların kör gecelerinde
Sizin haberiniz bile yok kendimi tükettiğimden
Terk edilmiş çocuk parkları gibi sakladığım her şey
Terk edilmiş evler gibi odamda solan çiçekler
Yanık topraklar gibi yaşıyorum şimdi ben
İçinde mana deryaları arayan suskun bir derviş gibi
Etlere kemiklerinden ayrılmış bir mahkûm gibi
İçindeki hakikati karanlığa bağırarak Mansur gibi
Bir mektup niye kanar
Birer birer yitirilmiş hayatlar gibi
Şimdi kuşların yandığı bir çöl gibi yaşıyorum ben

Bir mektup niye kanar
Kelimeleri ve harfleri yalnızlaştırılmış bir mektup

Ertan Alp